

Klasszikusok képregényben

A SÁTÁN KUTYÁJA

Sir Arthur Conan Doyle

ÁTDOLGOZTA J R PARKS
RAJZOLTA VINOD KUMAR

A SÁTÁN KUTYÁJA

Sir Arthur Conan Doyle

VENTUS LIBRO KIADÓ

Az eredeti kiadás munkatársai:

Átdolgozta	:	J R Parks
Rajzolta	:	Vinod Kumar
Képszerkesztő	:	Jayshree Das
Színezés	:	Vijay Sharma
Borító	:	Manishi Gupta (tervező), Vinod Kumar (rajzoló), Vijay Sharma (színező)

A magyar kiadás munkatársai:

Sorozatszerkesztő	:	Diószegi Endre
Fordította	:	Németh Dorottya és Diószegi Dorottya
Szerkesztette	:	Füzesiné Széll Szilvia

Az elektronikus változat elkészítésében közreműködött:

Grób Krisztián, Pekó Zsolt	:	
Projektvezető	:	Földes László

www.multimediplaza.com
info@multimediplaza.com

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Sir Arthur Conan Doyle: *The Hound of the Baskervilles*
Kalyani Navyug Media Pvt Ltd. www.campfire.co.in

ISBN 978-963-09-6928-4
ISSN 2062-2155

Minden jog fenntartva

© 2009 Kalyani Navyug Media Pvt Ltd
© Ventus Libro Kiadó 2011
© Hungarian translation Németh Dorottya 2011

Felelős kiadó a Ventus Libro Kiadó
és Kereskedelmi Kft. ügyvezető igazgatója

A szerzőről

Sir Arthur Conan Doyle 1859. május 22-én született a skóciai Edinburghben. Legismertebb műveinek főhőse a kiváló logikával rendelkező Sherlock Holmes.

Conan Doyle vagyonos katolikus család gyermeke, amelynek tagjai közül többen is nevet szereztek a művészet világában. Amikor a kisfiú kilencéves lett, szülei egy bentlakásos jezsuita iskolába küldték Angliába. Conan Doyle gyűlölte ezt az iskolát, elsősorban a rendszeres testi fenyítés miatt, mely mindennapos volt.

A bentlakásos iskolában töltött évek alatt rendszeresen levelezett anyjával, ez adott neki nyugalmat és kevéske örömet. Arra is rájött, hogy társai szívesen hallgatják a történeteit, s e két élmény végleg meggyőzte, hogy van írói és mesemondói tehetsége. A másik szenvedélye a krikett volt, kiváló sportember hírében állt.

Az edinburghi egyetemen folytatta tanulmányait, az orvosi karon. Itt ismerte meg dr. Joseph Bellt, egyik tanárát, aki kristálytisza logikájáról és páratlan következtetéseiről vált ismertté az egyetemi világban. Conan Doyle leghíresebb alakja, Sherlock Holmes sokban hasonlít dr. Bellre. A kiváló tanár nyilvánvalóan inspirálta az író, amikor az megalkotta a híres detektív figuráját.

Az egyetem elvégzése után Conan Doyle orvosként helyezkedett el egy független praxisban. Az *A Study in Scarlet* (A dilettáns detektív) című munkája 1887-ben jelent meg, s ebben a műben tűnik fel először Sherlock Holmes és dr. Watson alakja. Az 1891-es influenzajárvány után Conan Doyle úgy döntött, felhagy az orvosi hivatással, és irodalmárként próbál megélni. Utólag elmondhatjuk, hogy ez okos lépés volt, mivel a későbbiekben számos kiváló művet írt még, köztük *A sátán kutyáját* is.

Sir Arthur Conan Doyle 1930-ban halt meg, 71 éves korában. Történeteit több mint egy évszázada szórakoztatják az embereket és jelentenek feledhetetlen élményt a generációkon átívelve.

Sir Henry

Dr. Mortimer

Jack Stapleton

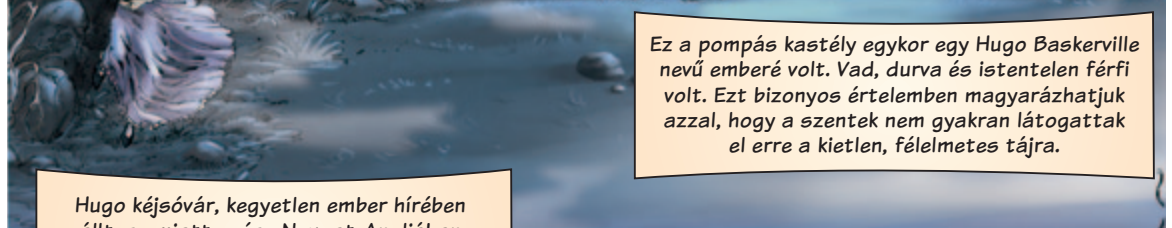
Dr. Watson

Sherlock Holmes

Baskerville Hall Devonshire-ben áll, nem messze a Grimpen Mire-i mocsaraktól. Már több generáció óta a Baskerville család tulajdonában van.

Ez a pompás kastély egykor egy Hugo Baskerville nevű emberé volt. Vad, durva és istentelen férfi volt. Ezt bizonyos értelemben magyarázhatjuk azzal, hogy a szentek nem gyakran látogattak el erre a kietlen, félelmetes tájra.

Hugo kéjsóvár, kegyetlen ember hírében állt, s emiatt egész Nyugat-Angliában ismerték a nevét. Egy kisbirtokos lányának kegyeit akarta elnyerni, akinek földjei a Baskerville-birtok közelében terültek el.

Hugo őrült féltékenységekben elrabolta a lányt, bezárta a hálószobájába, és senkit sem engedett a közelébe.

Egyik éjjel a lány megszökött és elrejtőzött a mocsárban. Átbukdácsolt a töviskerítésen, mialatt Hugo és cimborái a házbán tivornyáztak.

Kis idő elteltével Hugo ott-hagyta vendégeit, hogy ételt és italt vigyen a fogolynak.

A fiatal lány azonban köz-tisztéletnek örvendett, ezért próbálta elkerülni a férfit. Már a neve is félelmet keltett benne.

A kalitka azonban üres volt, a madárka elrepült.

Baskerville rettenetes
haragra gerjedt.

Kiengedte a kutyáit,
és szövétségre lépett
az ördöggel, hogy
elkapja a lányt.

Azon az éjszakán azonban
még egy Hugónál is sötétebb
erő kísértett a mocsárban.
Olyan gonosz, olyan kíméletlen,
hogy azt elképzelni se tudjuk.

A lány futott, ahogy csak bírt, de kínzója elől nem menekülhetett.

Hugo már-már megragadta a lányt...

A Baskerville-ek sötéti kutyái, akiket a pokol mélyéről idéztek meg, jutalmukat követelték.

Hugót tehát brutálisan meggyilkolták. A gonosz valami átharapta a torkát. Ez a sötét lény hatalmasabb volt, mint bármelyik másik kutya, de formára mégis kutyára hasonlított.

Amikor rábukkantak a férfi holttestére, a felkutatására indult emberek megremültek a még mindig ott ólálkodó állattól. Inkább otthagyták gazdájuk testét a Grimpen Mire-i mocsárvidéken.

Ez tehát a legenda, és e szerint a sátán kutyája örökké üldözni fogja a család tagjait. Mit gondolsz erről a történetről, Mr. Holmes? Érdekesnek találja?

Nagyon szórakoztató mese, dr. Mortimer, elragadó történet, de nem hiszem, hogy azért tett meg ilyen nagy utat, hogy mindezt elmesélje nekem.

Akkor inkább folytatom a tényekkel.

A birtok utolsó lakója, Sir Charles Baskerville nemrégiben távozott az élők sorából. A halottkém megállapította, hogy a halál oka valószínűleg szívinfarktus volt.

Erőszaknak semmi nyomát nem találta Sir Charles testén. Mr. Barrymore, a szolgáló találta meg a gazdája holttestét a lépvidék szélén, a tisztafallén.

Úgy tűnik, természetes halállal halt meg.

Sir Charles úgy vélte, rossz egészsége elsősorban a családi átoknak köszönhető.

Ha félt az átoktól, miért ment ki a házból ilyen késői órán?

Sir Charles lefekvés előtt rendszeresen sétált a fasorban, és ezt mindenki tudta a környéken.

Akkor hadd halljam a kevésbé ismert tényeket is!

Barrymore, a szolgált vallomása nem felelt meg a valóságnak. Ő azt mondta a halottkémnek, hogy a test körül nem voltak nyomok. Nyilván körül sem nézett. Én azonban megtettem...

Nem sokkal arrébb friss, tiszta nyomokra bukkantam.

Lábnyomokra? Férfiéra vagy nőére?

Mr. Holmes, egy hatalmas kutya nyomait találtam meg!

Szegény Sir Charles, isten nyugosztalja, olyan nagylelkű ember volt.

Ezt én magam is ki szeretném deríteni, kedves Watson. De először is tudnom kell valamit, dr. Mortimer.

Milyen titokzatos! Lehetséges, hogy egy hatalmas kutya ölte meg Sir Charlest?

Mit jelent az, hogy CCK?

CCK?

Igen. Mielőtt megérkezett, azt a sétabotot nézegettük dr. Watsonnal, amit tegnap este itt hagyott.

Ja, igen! Nos, uraim, a CCK annyit tesz: Charing Cross Kórház.

James Mortimernek CCK-beli barátától, 1884.

James Mortimernek a CCK-beli barátától, 1884.

Nyugdíjba vonulásakor? Hiszen ön fiatal ember!

A kórház itt van Londonban. A pálcát nyugdíjba vonulásomkor kaptam.

Igen, a kórházban voltam orvos, aztán magán-praxisba kezdtem vidéken.

Látja, Watson, ebben a dologban valóban igaza volt. A doktor tényleg vidéken lakik.

Igen, de ön azt is tudta, mit jelent a CCK, mielőtt dr. Mortimer megemlítette volna. Sőt, azt is, hogy nyugdíjba vonult. Honnan tudta mindezt?

Nagyon egyszerű, kedves Watson, nagyon egyszerű. A sétapálca eredetileg bizonyára jó állapotban volt, de mostanra elhasználódott. Egy londoni orvosnak nemigen lenne arra ideje, hogy ennyit sétáljon.

Te jó ég! Micsoda észjárás!

Nos, éppen ezért fordultam önhöz, aki Európa második legnagyobb szakértője...

Valóban? És szabadna megkérdezni, hogy kit tisztelhetek a címvédő személyében?

Monsieur Bertillon, aki a tudományos módszerek híve. De ami a praktikus gondolkodást illeti, ön természetesen kétséget kizáróan az első helyen áll.

Ezért hoztam el önnek ezt a régi kéziratot. Sir Charles Baskerville-től kaptam három hónappal a halála előtt.

Megnézhetem?

Természetesen. Benne van a Baskerville-ek átkának teljes története. Minden a sátán kutyájáról.

Ahogy azt már elmeséltem önöknek, az egész akkor kezdődött, amikor a gonosz Hugo Baskerville élt.

Ha a segítséget kéri, mindent el kell mondania, dr. Mortimer.

Felfedeztem, hogy az előtt a bizonyos eset előtt a környéken lakók közül többen is láttak egy lényt a mocsárnál. A leírások a baskerville-i démonra illenek. A szemtanúk egyetértettek abban, hogy a lény hatalmas, kísértetszerű és világítanak a szemei.

A faszor közelében több kapu is van, ami azt jelenti, hogy a lény nem juthatott Sir Charles közelébe. Következésképpen valamilyen természetfeletti erő segítségével ölte meg.

Nana, nem szabad ilyen gyors következtetéseket levonnunk! Még sok mindent figyelembe kell vennünk!

Nos, valóban, van itt még más is. Sir Charles unokaöccse, Sir Henry Baskerville, aki Sir Charles egyetlen örököse, pontosan másfél óra múlva érkezik a Waterloo állomásra.

Azért jöttem önhöz, hogy a tanácsát kérjem. Ugyanis aggódom a biztonságáért. Vissza akar térni Devonshire-be, hogy folytassa nagybátyja munkáját.

Nos, bőven van mit átgondolni. Uraim, szükségem van egy kis időre, egyedül. Holnap reggel hozza el hozzám Sir Henryt, dr. Mortimer. Sok mindent szeretnék megbeszélni vele.

Tudtam, hogy a barátomnak valóban magányra és időre van szüksége, amikor intenzíven gondolkodik. Ezért a nap hátralévő részét a klubomban töltöttem, és csak este tértem vissza a Baker Streetre.

Megfázott, Watson?

Nem, nem, csak ez a füst...

Nyissa ki az ablakot!

КНННН
КНННН

Gondolkodtam, Watson. Valaki bizonyára találkozóra hívta Sir Charlest a faszorba. Más módon nem tudom magyarázni, miért ment ki ilyen késői órán egyedül arra a helyre. Rádásul tartott a családi átoktól, és gyenge volt a szíve. Jöjjön, vessünk egy pillantást erre a térképre!

De ki lehetett az a személy, Holmes?

Még nem tudom biztosan, Watson, de valaki találkozott vele, az bizonyos. Valaki, aki tudja, mi történt azon az éjszakán, amikor Sir Charles meghalt.

Másnap eljött Sir Henry és a doktor.

Nagyon örülök, hogy végre találkozhatok önnel, Mr. Holmes.

Hasonlóképpen, Sir Henry.

Ha rögtön a lényegre térhetek... Ezt a névtelen levelet ma reggel kaptam.

Azt mondja, ezt most kapta?

Igen, ma reggel. Mit gondol felőle?

Senki sem tudhatta, hová megy, ezért nyilvánvalóan követték. Úgy tűnik, ezt a levelet sietve készítették.

A szavakat a tegnapi *Times*ből vágták ki egy körömvágó ollóval. Ami a MOCŠAR szót illeti, a levél szerzője nyilván nem talált ilyen szót az újságban, ezért kézzel írta a levél aljára.

Igen, ez az!

Honnan jött rá milderre, Mr. Holmes?

A helyes következtetésekhez a lehetőségek mérlegelésére van szükség, uram. Mérlegelésre és a részletek megfigyelésére.

Nézzék!
A rövid vágások azt mutatják, hogy kisollót használtak. És ha a szálloda környékén lévő szemeteseket megvizsgáljuk, meg fogjuk találni a megnyírbált Timest.

Mondja csak, Sir Henry, nem vett észre semmi különösöt ma reggel? Bármit, ami nem hétköznapi, és ami említést érdemel?

Még nem ismerem a brit életmódot túlságosan, mivel szinte egész életemben az Egyesült Államokban és Kanadában éltem. De feltételezem, hogy egy fél pár csizma elvesztése itt sem tartozik a mindennapi jelenségek közé.

Őn elvesztette az egyik csizmáját?

Nos, eltűnt. Tegnap éjjel mindkét csizmámat kivettem az ajtó elé, de ma reggel csak az egyiket találtam ott. Megkérdeztem a cipőpucolót, de semmilyen értelmes magyarázatot nem tudott adni. És ami a legrosszabb, csak tegnap vásároltam a csizmámat, szinte még nem is hordtam.

Igen. Valahol itt van a közelben, vár és figyel.

Egy fél csizma ellopása némiképp értelmetlennek tűnik. Biztos vagyok benne, hogy hamarosan előkerül a hiányzó fél pár.

Ez a levél azonban nagyon fontos. Lehet, hogy fenyegetés, de az is lehet, hogy figyelmeztetésnek szánták. Önt bizonyára követték, és a mi kis kémünk még itt van a közelben.

Valóban így gondolja?

